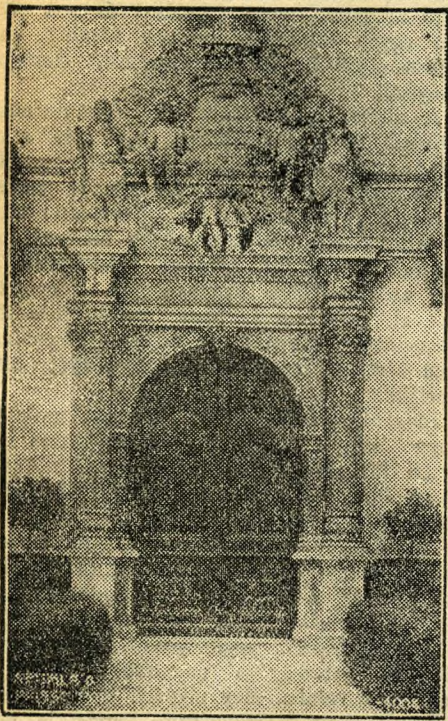

Nincs vevő Ausztria egyik legszebb kastélyára

Olcson eladó a spittali Porcia-kastély, de nem kell senkinek.

SPITTAL a/D., június.

— Itt fügefák zöldeltek, emerre ilyentájt teljes virágjában állt a narancs. De ciprusok is voltak, amelyeknek mélyzöld piramisai alatt játszottak a herceg zenészei. Bővérű nápolyiak, édeshangú velenceiek,

A kastély főkapuja

kiknek kezében bűbájosan szólt a hegedű, pajzánul pengett a mandolin és szívhezszólóan bűgött a viola di gamba, a szerelem és romantika ez ódon hangzere. Ő, a

Ezért megyünk a parkon át, mely hatalmas, elhanyagolt állapotában valóban a közömbös, langyos víz érzetét kelti. A többiek, élükön egy kövér úrral, aki helybeli notabilitás, ebédhez ülnek a bolthajtásos vendéglőben, ahol a helybeli notabilitás késsel kanalazza roppant ügyetlen szájába a spenótot, hogy mihamarabb végezzen vele, ideje legyen az egybegyűlteket méltó beszéddel üdvözölni.

Tudós Lange professzor zöldes lódenkabátja alól minduntalan előbújik a keze, amellyel nyomatékosabba óhajtja tenni az előleges magyarázatot.

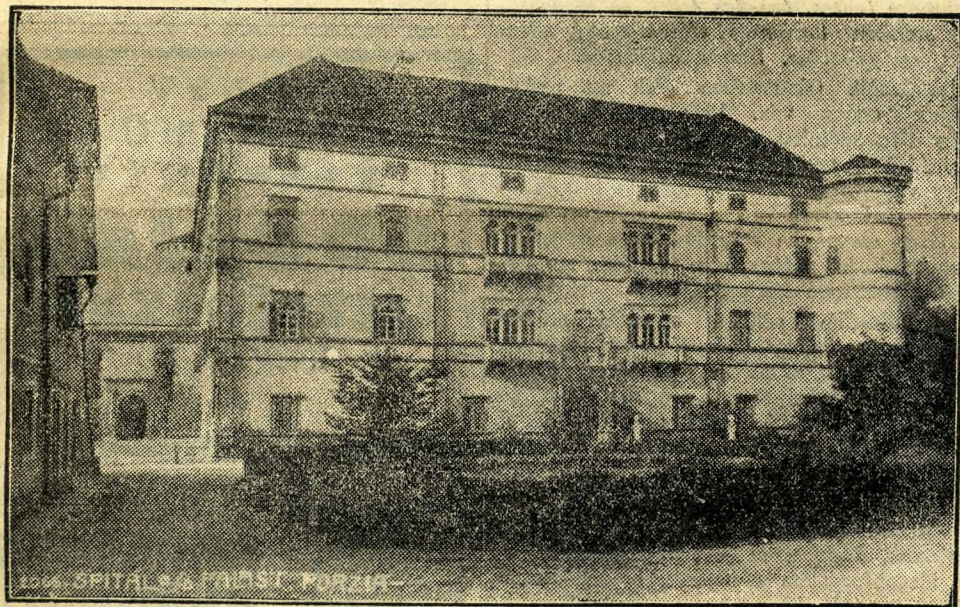
A kastélyt, — mondja — azután építették, amikor az *Ostenburgok* vára már nem volt használható.

És ismét kinyújtja kezét, hogy megmutasson néhány dűledező romot az egyik közeli hegy oldalában.

— A kastély olasz mester munkája, akinek neve azonban, fájdalom, ismeretlen. Az *Ostenburgok* után a *Porcia* hercegek kezére került, akik egészen 1918-ig birtokolták. Azóta *Klinger* báróé, az iparmágnásé. Most ismét eladó.

Széles gesztussal tárja fel a hálsó kaput és belépünk az udvarra. Az udvarra, amely egyszeribe érthetővé teszi a professzor lelkesedését, amely a külső kopott falak látására kissé vidékieknek tűnt fel.

Kecses ívek, vén reliefek, tömör oszlopok, bolthajtások, árkádok, patinás márvány mesteri összeállítása testesíti meg egy

A kastély

herceg nagy úr volt, értette a dolgát és tudott élni. Igen.

— És ma?

A sötétszöke szakállú professzor úr rám néz. Aranykeretes pápaszeme mögött oszladozni kezd a történelembe mélyedt tudós költői víziója. Az acélszürke szem ismét keményen, hidegen pillant, mintha sajnálná előbbi, a hegyvidékieket és határlakókat jellemző álmokat. Hja, professzor úr, azért, mert valaki németül beszél, még nem német, aki a tárgyról, amelyről beszél, csak tudós és logikus magyarázattal tud szolgálni. Talán szebb is ez így. Talán majdnem olyan szép mint a kastély, mely most élénk tárul a park útjának egy kanyarulatánál, mint valami tündérvár az ólmos, ködös háttérből. A kastély, *Spittal* volt urainak, alapítóinak ősi fészke, majd a *Porcia* hercegek birtoka. Ausztria, de talán egész Középeurópa legszebb reneszánszépülete, amely most eladó — és nem kell senkinek.

Ketten ballagunk a kastély felé a hűvös kés délutánon a roppant parkon keresztül, annak ellenére, hogy a kastély egyik oldala szabadon néz a főtérre. Am tudós Lange professzor indítványozta a park felőli utat, igen helyesen, mondván:

— A főtér a jelen, a kastély a múlt és bölcs ember nem ugrik hűvös vizekből a forróba, hanem betart némi átmenetet, hogy a hőfokok közötti különbséget élvezhesse.

Magyar útépítő gépek

„RONAVIA” Bitumen és kátrányszórógépek
„RONAVIA” Hidegasphalt és Emulsioszórók
„RONAVIA” Előmelegítő kocsik üstök és kazánok
„MIXER” Gyorskeverők, beton és betonhabarcshoz

Gyártja: **Nay és Róna**
Gép-, szállítóeszköz és szivattyugyár Rt.
Budapest, X., Kápolna-tér.

Telefon: J. 395—80, 81, 82.

Táviratcím: „Rónait Budapest”

vasajtók, csak olyan edzett barlangkutatónak ajánlják a behatolást, aki hálózásokat és néhány heti ételmezt visz a vakmerőség hátizsákjában.

A vakmerőség, ettől eltekintve, bizonyos fukar *Salamanca* grófnő miatt is szükséges, aki annakidején — úgy háromszáz év előtt — e szóban forgó pincelabirintusban ásta el kincseit, de megtalálni már nem tudta. Erre halálos ágyán megesküdtött, hogy kincseit mindenképpen megőrzi és, azóta nem egy ijedős kincskeresőt rémített már félholtra magas szeilemalakja az örökösen szurokfelete pincékben.

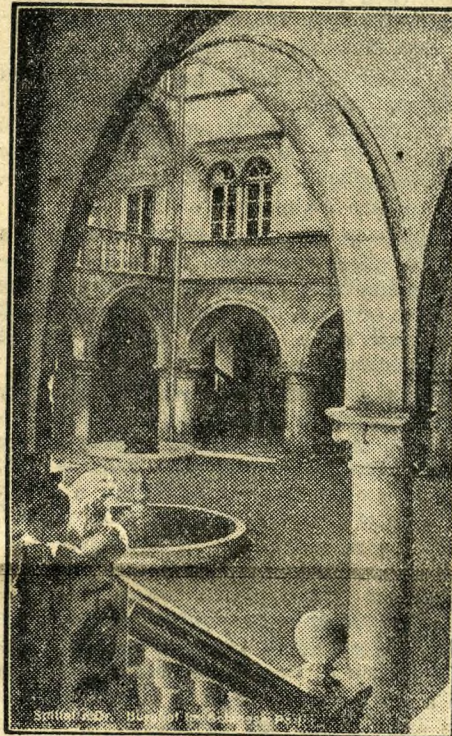
Az egyetlen, aki esetleg megtalálhatta volna a kincset, saját fia lett volna, ám az úrfi, aki nagyon kedvelte az erős és harapós kutyákat, közvetlenül anyja halála után saját kutyái tépték szét Villach főterén, amint az eset egy hajmeresztő képen látható.

A kincs azóta pihen a kastély alatt, amely időközben egyre több pénzt nyelt el — többé fel nem lelhetően. Most ismét új gazdára és új pénzre éhes. Nem is sokra. *Háromszáz-ezer silling az ára árkádostól, pincéstől, kincsestől, kísértettestől, parkostól együtt.*

A professzor úr kék szeme oszillog, mikor ezt mondja és szeretettel fut végig tekintete a remek épületen. Ha senki más,

ő megvinné. Szinte szerencséje, hogy nincs miből.

— Igen — mondja bölcsen, mikor bú-

Részlet az udvarból

csúznak — nem árt néha, ha az ember szegény.

(L. J.)

VÉDJEJYU

PALACKTEJ

TEJFÖL

0-2 I. PALACKOKBAN

ASZTALI TÚRÓ

1/4 KG-OS CSOMAGOLASBAN

YOGHURT

HORTOBÁGYI JUHTÚRO

MINOSÉGBEN VEZETNEK!

Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ m. sz.
Budapest, I., Horthy Miklós út 113/121. Telefon: Lá. 3-29